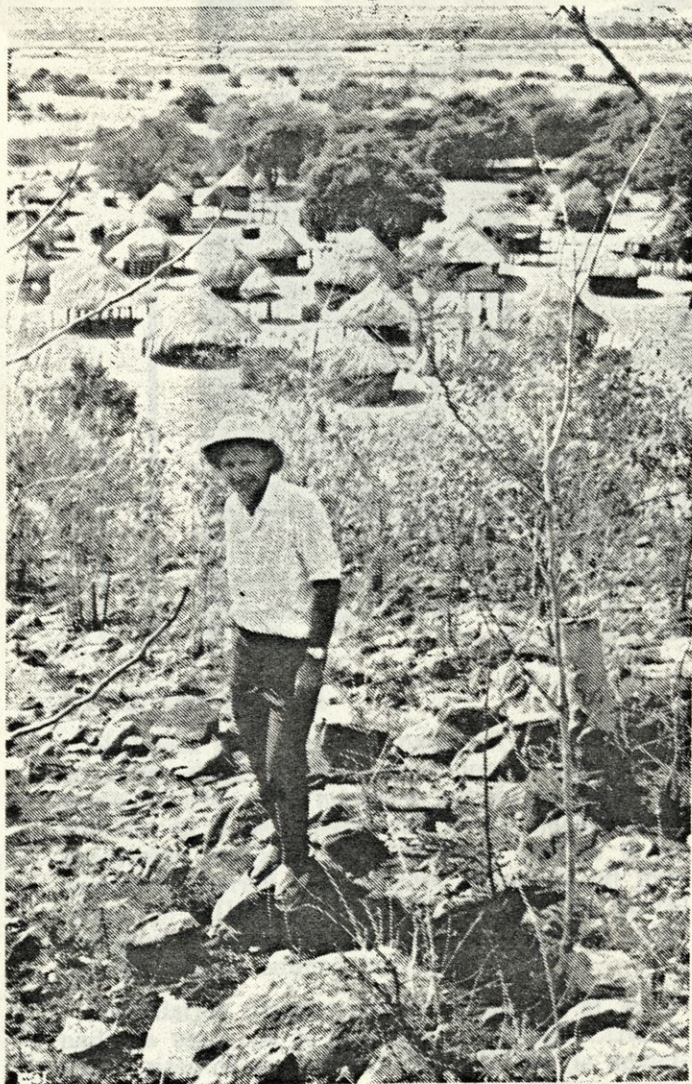

IZ SONČNE ZAMBIJE

“Po maši in večerji v semenišču smo se z avtobusom odpravili na pot v Rim. Ob 7 zjutraj smo se ustavili v Orvieto, kjer smo maševali in peli, da je bil monsignor ves iz sebe...V cerkvi sv. Petra smo bili na častnem mestu in mnogi so se rokovali s papežem.”

P. Rudež in Zinka sta imela v domovini več misijonskih predavanj. Oba sta znova doživela, “da je pri nas res veliko zanimanja za misijone.” Zinka se je v Mariboru srečala z novo slov. laično misijonarko, medicinsko sestro, ki je na poti v Zambijo, kjer jo čaka delo v bolnici za gobavce.

PISMO IZ RIMA

(Piše Zorko Mira)

“...Ker sem imela dopust, sem se odločila, da bom odletela iz Rima na obisk domačim v Ljubljano. P. Scheibel mi je povedal, da bo z istim letalom potoval tudi en misijonar iz Zambije. Premišljevala sem, kdo bi to bil, pa ga nisem odkrila vse do Zagreba, ko smo čakali pred carino in sem ga vprašala, če je on pravi in če pozna naše zambijske misijonarje...Potem sva do Ljubljane potovala skupaj. Vso pot mi je kazal diapozitive, posebej še zbirko živali...Mimogrede je kaj videl in slišal tudi sprevednik. Predno sem v Ljubljani izstopila, se mi je sprevednik približal in rekel: “Jaz na vašem mestu ne bi več pustil fanta tja dol!” — Midva s Stankom sva se smejala, sprevednik pa si je mislil svoje. Zelo sem bila vesela, da sem se srečala z mladim misijonarjem Stankom, ki mi je pripovedoval o vašem delu in življenju.”

KAJ JE NOVEGA?

Ze večkrat smo obvestili svoje prijatelje, da p. LOVRO TOMAZIN uspešno izvaja svoj načrt: zgraditi 6 cerkva v svojem velikem misijonu KATONWDE. Dve cerkvi sta že posvečeni, za tretjo pa so vaščani začeli delati opeko.

Končno smo dobili tudi nekaj uspelih fotografij. Na sliki zgoraj je Lovro nad eno od tipičnih vasi. Vzpenja se na hrib, na katerem je zgradil cerkev. Kakor v domovini: cerkev na hribu. Drugo cerkev pa je postavil ob glavni cesti. Sliko si oglejte na drugi strani.

P. RUDEŽ

je v Gorici proslavil 25 letnico mašniškega posvečenja. Zbralo se je 27 sošolcev.

IN IZ KANADE

“Danes sem prejel vaš list Iz sončne Zambije. Tako me je razveselil in navdušil, da sem ga hitro trikrat prebral pa ga ob robovih obrezal (zaradi teže!) ter ga poslal v domovino svojim sorodnikom. Tudi tam bodo radi brali o tako velikih sadovih in rasti mlade Cerkve, o trudu in delu naših misijonarjev. Bog vas živi, vodi in podpiraj še naprej, obudi pa naj še novih molilcev in dobrotnikov. Prilagam vam desetak.....”

PO 811/1981

NOVE DOLZNOSTI

Nedavno sta v lusški nadškofiji umrla predstojnika dveh velikih misijonov. Posebno tragična je bila smrt mladega poljskega jezuita p. Adama, ki je šele pred kratkim bil imenovan za superiorja misijona MPANSHYA. Ubil se je pri prometni nesreči. Na njegovo mesto je bil imenovan p. NIKOLA SIPUSIC, ki je tako postal predstojnik prostranega misijona. Zraven misijonske hiše je odlična kat. bolnica.

Na misijon drugega poljskega patra, ki je nenadoma umrl, pa je bil poslan p. IVAN CINDORI. V njegovi postojanki (MPUNDE) je noviciat zambijskih redovnic in klinika. Obema novima predstojnikoma iskreno čestitamo!

P.Kokalj je bil izvoljen za voditelja komisije za apostolat jezuitov v Zambiji. P. Tomažin in p. Cindori pa sta postala člana jezuitske pastoralne komisije.

P.Kokalj je razen župnije Matero prevzel skrb še za rudarsko naselje NAMPUNDWE, oddaljeno 50 km zahodno od Lusake. Enkrat na mesec gre tja z dvema katehistoma in zambijsko redovnico. Tako so zdaj rudarji prvič dobili svojo mašo in svojega duhovnika. Zaradi pomanjkanja duhovnikov so bili namreč doslej versko popolnoma zapuščeni. Zdaj pa so ustanovili svoj cerkveni odbor, organizacijo Katoliške Akcije in svoj lastni fond za — gradnjo cerkve...

ODGOVARJAMO VAM

na vprašanje, v katero rasno skupino spadajo zambijska plemena. Odgovor: v skupino BANTU črncev.

Za zgodovino Afrike je značilen izreden vpliv Hamitov, ki so z afriškega severa prodirali proti jugu. Kdo so Hamiti? Hamiti so del iste veje človeškega rodu kot Evropejci. Naselili so se v starem Egiptu in se od tam razširili po severni Afriki in Abesiniji. Bolj ko so prihajali proti jugu, bolj so se mešali s tipičnimi črnci, njihova koža je postala nekoliko temnejša, oči prav tako temnejše, nos pa širši. Zdi se, da so začeli prihajati s severa že več tisoč let pred Kristusom in so se pozneje naseljevali v raznih stoletjih. Tako imajo prebivalci Abesinije okrog 80% hamitske krvi.

Zaradi mešanja Hamitov in črncev so nastale razne nove rasne skupine na afriškem kontinentu. Ena od teh skupin je velika družina Bantu plemen, ki prebivajo v Srednji, Vzhodni in Južni Afriki.

Od tipičnih črncev Zahodne Afrike jih torej loči hamitska kri, ki je v njih. Več hamitskega vpliva bomo opazili med plemeni na severu, manj pa na zahodu, kjer žive še nedotaknjena črnska plemena.

Bantu plemena naseljujejo dve tretjini "črne Afrike". Žive predvsem v Keniji, Tanzaniji, Zambiji, Malawiju, v Kongu, Rodeziji, Angoli in J. Afriki.

Plemena imajo različno število članov, nekateri le nekaj tisoč, večina pa več deset tisoč. V Zambiji je 72 plemen. Vsako ima svojega plemenskega poglavarja, ki pa s prihodom modernega življenja vse bolj izgublja svoj pomen.

Beseda "bantu" pomeni "ljudje". Ta beseda je skupna vsem bantu plemenom.

NA SLIKI:

Kristina in p. Branko Andjelić pred laičnim centrom. Branko je odpotoval v Anglijo, kjer je začel tretjo probacijo (zadnje leto jezuitskega študija). V Zambijo se vrne po enem letu.

ZAMBIJA IMA:

4.300.000 prebivalcev
800.000 katoličanov
75.000 katehumenov
376 tujih misijonarjev
65 domačih duhovnikov
17 bogoslovcev

MATURANTI,

katerim je Kristina bila razredničarka (v Ljubljani, pred odhodom v Zambijo) so s tretje obletnice mature poslali svoji razredničarki zelo lepo pismo. Nekaj citatov:

"Draga naša Kristina, prisrčen pozdrav in veliko dobre volje vam želimo in vam pošiljamo ta list v dokaz, da se vas spominjamo s prijetnimi občutki in z željo, da bi bila prihodnje leto med nami...Bili ste srečna razredničarka in predvsem — človek. Veliko smo vam dolžni... Eden od študentov je narisal križ in dodal: In hoc signo vinces — v tem znamenju boš zmagal.

SR ZORA

uspešno sodeluje pri organiziranju laičnega apostolata v lusaški nadškofiji. Za predmestne otroke je med počitnicami priredila posebno šolo s pestrim sporedom. Nadškofu pomaga pri pisarniškem delu — in še utegne kot izredna študentka študirati na lusaški univerzi!!!

SPOZNAVAJMO ZAMBIJO

Zambija je dobila neodvisnost 24. oktobra 1964. Do tedaj je bila znana kot Severna Rode-

zija. Velika je kot Francija, Belgija, Nizozemska in Svica skupaj. Meji s Tanzanijo, Malawi, Rodezijo, Botswano, Kongom, Angolo in Mozambiquom.

Ceprav leži v pasu tropskega podnebja, je Zambija kljub temu hladnejša kot druge dežele v istem tropskem pasu. Razlog za njeno ugodno podnebje je v tem, ker je večina Zambije na planoti, ki je od 1000 do 2000 m nad morsko višino.

Tu imamo tri letne dobe. Suha in hladna doba je od maja do avgusta, suha in vroča doba je od sept. do nov., deževna pa od decembra do aprila.

Država je razdeljena na 8 provinc in šest velikih jezikovnih področij. Službeni jezik je angleščina.

Zambija nima visokih planin, ima pa velike reke (Zambezi, Kafue, Luangwa) in nekaj krasnih jezer (Tanganjika, Kariba). Podnebje v dolinah velikih rek je mnogo bolj vroče. Eden od najbolj vročih misijonov je misijon Katondwe ob reki Zambezi vzhodno od Lusake.

Glavno zambijsko bogastvo so rudniki bakra. V proizvodnji bakra je država na tretjem mestu na svetu. Poljedelstvo ne napreduje tako hitro kot industrija, glavni pridelek sta koruza in tobak. V mnogih predelih države je živinoreja otežkočena ali onemogočena zaradi muhe tse-tse.

Turisti občudujejo Viktorijine slapove na reki Zambezi ali pa divje živali v prostranih narodnih parkih. Slapovi so skoraj 2 km široki in voda pada čez 100 m globoko. Megla slapov je vidna 30 km daleč. Zambijci imenujejo slapove "Dim, ki grmi."

Državni predsednik dr. K. Kaunda je sin protestantskega pastora, znan je kot prepričan kristjan in ima devet otrok.

K SLIKAM: Zgoraj: dečki pred cerkvijo sv. Kizita. V sredini: Ob novi cerkvi pa se vrstijo hišice kot jih vidite na sliki. V njih stanuje 25.000 ljudi. Tu ni voda, elektrike, cest, šole. Spodaj: Sestra Zora pri obisku družin.

NI DEŽJA

(Pesem je napisal dijak)

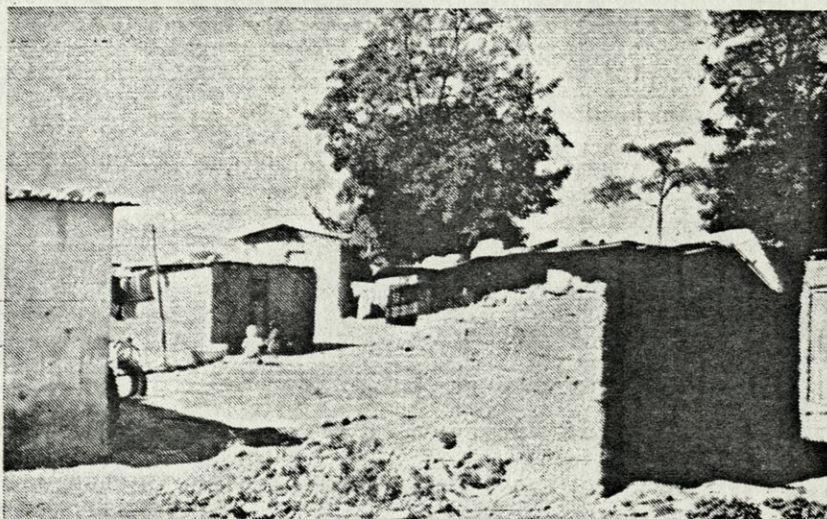
Kmeta so začele boleti oči,
ker je tako dolgo zrl v nebo,
da bi videl, če pride dež...
Mora gledati v nebo,
deževna doba je tu,
dežja pa ni.

Oblaki odhajajo, dežja pa ni.
Zemlja se v kamen spreminja.
Biljke umirajo.
Kmetje so pripravili zemljo,
sejati pa ne morejo,
saj ni dežja.

Dnevi minevajo,
dežja pa ni.
Na! kmetovem obrazu
vidiš bolečino — ker ni dežja.
In vendar je dež
najbolj važna stvar
v njegovem življenju. ...

Končno se vlije dež.
Kmetov obraz se razjasni,
biljke poženejo rast,
zemlja se zmehča
in kmet gre sejati.
Končno je prišel dobri dež.

Katoliški nadškof iz Nairobija
je pokopal svojega očeta,
plemenskega poglavarja, ki je
zapustil 50 vdov in 1260 vnukov
in pravnukov

Pregovori: "Kar žene govorijo,
je sicer nesmisel, toda le kdor
je bedak, jih ne posluša." (Pleme
Bemba)

"Motike se ne kujejo v ustih"
(Proti praznemu besedičenju).

"Kjer Bog kuha, tam ni dima" (Božje delovanje je nevidno)
"Počakaj do jutra: lev je raztrgal le ženo tvojega soseda." (Tako
rečejo tistemu, ki nima ljubezni do bližnjega.)

"Človeka spoznaš, ko je lačen."
"Pozabljenost je izgovor za sebičnost."